

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א יו"ר ועדת סת"ם הרבנות הראשית מ"מ הרב הראשי ראש העין והרצליה נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

עיר התורה שקרובה אליך

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

המלך

פרשת שמות

אור

הסכנה יותר גדולה מהצבועים.

ויקרא פרק יא (ג) פֶּלֶא מִפְּרִסַת פְּרִסָּה וְשִׁשְׁעַת שָׁסַע פְּרִסַת מַעֲלַת גֶּרֶה בְּהִמָּה אֲתָה תֹאכְלוּ: (ד) אַךְ אֶת־זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעַלֵּי
הַגֶּרֶה וּמִמַּפְרִסֵּי הַפְּרִסָּה אֲתֶהְגַּמֵּל כִּי־מַעֲלָה גֶרֶה הוּא וּפְרִסָּה אֵינָנוּ מִפְּרִיס טָמֵא הוּא לָכֵם: (ה) וְאֶת־הַשֶּׁפֶן כִּי־מַעֲלָה גֶרֶה
הוּא וּפְרִסָּה לֹא יִפְרִיס טָמֵא הוּא לָכֵם: (ו) וְאֶת־הָאַרְנֶבֶת כִּי־מַעֲלַת גֶּרֶה הוּא וּפְרִסָּה לֹא הַפְּרִיסָּה טָמֵא הוּא לָכֵם: (ז) וְאֶת־
הַחֲזִיר כִּי־מִפְּרִיס פְּרִסָּה הוּא וְשִׁשְׁעַת שָׁסַע פְּרִסָּה וְהוּא גֶרֶה לֹא־יִגֵּר טָמֵא הוּא לָכֵם: (יט) וְאֶת־הַחֲסִידָה הָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְאֶת־
הַדּוֹכִיפֹת וְאֶת־הַעֲטָלָף:

שאלות:

א { והקשה הכלי יקר מאחר והתורה מתנה את טהרת בעלי החיים בתנאי שיש שני סימני טהרה והן מפריס פרסה ושוסע
שסע, א"כ בעלי חיים שאין להם סימני טהרה טמאים, אולם נמצאו ארבעה בעלי חיים שיש להם סימן טהרה אחד ולכן
טמאים, נמצא סיבת טומאתן הוא הסימן החסר, ומדוע התורה כותבת הסיבה הראשונה לטומאתן את הסימן טהרה אצל
הגמל השפן והארנבת כי מעלין גרה ואצל החזיר כי מפריס פרסה, הלא זה סימן לטהרו ולא לטמאו?
ב { זאת ועוד החסידה אשר נקראת על שם החסד שגומלת עם חברותיה זו סיבה לטהרה ומדוע נכללה בין העופות הטמאות
עם שם כזה?

אופי חברתי לא תקין:

אחד הדברים המאפיינים חלק מהציבור להיראות יפה נפש כלפי חוץ אך בתוכם מתהלך רק רוע, ובכך מתהדרים אנשים
כיצד להבליט פעולות אשר בהן מראין את עצמן בצד היפה למען להטעות את האנושות ולקבל רקורד ולצבור נקודות
לטובה והכל בכדי להשיג את תאוותיו, אך כאשר בודקים לעומק רואים שמאחורי הפרגוד מסתתרים שגא רוע שאין לו
אח וריע, אם נקח לדוגמה את תקופת הבחירות לצערנו ממש בושה וחרפה עד כמה כל אחד מכפיש את השני בשם הצדק
והיושר בזמן שהם עצמן יותר גרועים, ולכן התורה מלמדת שתכונה זו מאפיינת את החזיר והחסידה הטמאים כאשר
נבאר.

המסתתר מעיני בני אדם להתענות חמור יותר:

אולם תורתנו הקדושה מלמדת אותנו שאותן בעלי חיים הסיבה הגדולה לטמאן בגלל שיש להם רק סימן טהרה אחד,
בהיות ומנסים לתעתע בבני אדם במה שמראין את סימן הטהרה ומסתירים את סימן הטומאה. עיין בכלי יקר והדבר
מלמד על הנהגת בני אדם בצורה השלילית. וכך הדבר בעוף החסידה התשובה כי גומלת חסד רק עם חברותיה מראה על
האנוכיות. **כן כתב לתרץ הכלי יקר ויקרא פרק יא פסוק ד וז"ל** את הגמל כי מעלה גרה הוא. הוה ליה לומר כי פרסה איננו
מפריס שזה עיקר טעם אל הטומאה וכן בשפן וארנבת קשה זה, ובחזיר אמר כי מפריס פרסה הוא הוה ליה לומר כי אינו
מעלה גרה, ולמה התחיל בכולם בסימן טהרה שלהם. וביאור ענין זה שסימן טהרה שבכולם מוסיף טומאה על טומאתן
כדרך שאמרו בעשו (בראשית רבה סה א) שנמשל לחזיר שפושט את טלפיו להראות כאילו כשר ותוכו מלא תוך ומרמה וזה
מורה על כל מי שאין תוכו כשר כמדת הצבועים המראים את עצמם כשרים והמה בלי ספק גרועים מן הרשע הגמור שתוכו
וברו שוין לרעה, כמו שפירש רש"י על פסוק (בראשית לו ד) ולא יכלו דברו לשלום, ועל כן הפרסת פרסה בחזיר הוא סימן
טומאה לפי שבפרסה זו הוא יכול להטעות הבריות ולהראות כאילו הוא כשר וכן בהיפך זה בגמל ושפן וארנבת, ואף על פי
שכל מדות אלו אינן שייכות בבהמות מכל מקום הם מולידים תכונה רעה זו בגוף האוכלים כי כל אוכלם יאשמו (על פי
ירמיה ב ג) להיות מן כתות הצבועים המראים את עצמם כשרים כמו עשו וחביריו:

ובזה מיושב מה שדרשו (ויקרא רבה יג ה) את הגמל זו בבל, שנאמר (תהלים קלז ח) בת בבל השדודה אשרי שישלם לך
את גמולך שגמלת לנו. ואת השפן זו מדי, כי מעלה גרה היא שמגדלת צדיקים שנאמר (אסתר ב כא) ומרדכי יושב בשער
המלך. ארנבת זו יון, כי מעלת גרה היא. אלכסנדרוס כד חזי לשמעון הצדיק קאים על רגלוהי ומברכו וכו' (עיין יומא סט
א). החזיר זו אדום, שמפריס פרסה מראה עצמו כשר וגרה לא יגר שאינו מגדל צדיקים אלא הורג וכו'. ויש להתפלא על
מדרש זה מה ראה על ככה להוציא כל המקראות האלו מפשוטם. אלא ודאי שכוונתו לתרץ ארבע לשונות כי שהזכיר,
שעשה מן הסימן טהרה טעם על הטומאה, ובלי ספק שכוונת הפסוק לרמוז על מדת הצבועים שסימן טהרה שלהם מוסיף
להם טומאה וזה לא יצדק בבהמות כלל כי אם באדם, על כן רצה לומר שכל האוכל מהם מקבל טבעם כי הדבר הנאכל
ישוב לטבע האוכל. והביא ראיה מן המפורסמים שכל ארבע מלכויות אלו האוכלים מן ארבעה מינים אלו כולם קיבלו
טבעם שהם מראים את עצמם ככשרים כאילו כוונתם להיטיב לישראל ותוכם רע ומר כי כל מחשבותם רק רע כל היום,
וישראל לא נזהרו מהם בראותם כי הם מגדלים קצת צדיקים, ובאמת שלצורך הנאתם עשו כן ותוכם היו שונאי ישראל:
ומה שאמר את הגמל זו בבל, אין כוונתו לפרש המקרא ולהוציאו מפשוטו אלא לומר לך שתואר הגמל מצוי במלכות בבל,
כי כשם שהגמל מעלה גרה הוא ומצד זה הוא נראה כשר כך מלכות בבל הראו את עצמם כגומלי חסדים עם ישראל והכתוב
אומר אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו וגו' לומר לך שהגמול ההוא היה על צד הזיוף, וכן מדי ויון שהיו מקרבים
הצדיקים כמרדכי ושמעון הצדיק והכל על צד הזיוף, וכן אדום עושים כמעשה החזיר שמראין טלפיהם ככשרים לומר שאין
פושטין ידיהם בגזל ליקח ממון ישראל בזרוע והם הורגים אותם ואין להאריך מזה יותר, ועל צד המליצה עשה סמך מן
גמל לבבל ושפן למדי וכו' ומכל מקום לעולם אין כוונתו לפרש המקראות חוץ מפשוטם עכ"ל:

בדומה לכך הדבר נלמד מנגע הצרעת:

כתב בספר אהל משה ויקרא. ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כי עור הנגע וטהר את הנגע כלו הפך לבן
טהור הוא. יג-יב-יג ויש להבין מדוע אם כסתה הצרעת את כל בשרו הוא טהור ודוקא אם הנגע במקצת בשרו הוא מטמא.

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א יו"ר ועדת סת"ם הרבנות הראשית מ"מ הרב הראשי ראש העין והרצליה נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

עיר התורה שקרובה אליך

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

וראיתי לבאר שהנה אנשים המפורסמים ברשותם קשה להם להזיק לאחרים מפני שנוהרים מהם אך יש להיזהר מאלו אשר רשעתם טמונה נסתרת מעיני בני אדם וכמו שאמרו חז"ל הזהרו מן הצבועים. רכן פירש הכלי יקר' שסימן הטהרה שיש לחזיר לא זו בלבד שאין בו די לטהר מחמת שהוא הסימן היחיד אלא אדרבה הוא מוסיף על טומאתו ולכן נמשל עשו לחזיר תהלים פ יד מפני שהיה פושט את טלפיו לצור אחרים וכן הוא אצל המצורע שאמרו חז"ל שחטאו הוא לשון הרע מחויב לישב מחוץ למחנה שלא יתערב בין אחרים וגם בעצמו ייטמא טמא יקרא לגלות לאחרים רשעתו אבל אם פרוח תפרח הצרעת וכולם יודעים כבר את רשעתו ונשמרים ממנו אזי אינו צריך לישב עוד מחוץ למחנה ולכן מטהרו הכהן כי לא יזיק לאחרים יען נראה נגוע.

תוכחת הנביא ירמיה על פיו וליבו שאינם שוים:

כתוב בירמיהו פרק ט (ז) תץ שוחט שחוט לשונם מרמה דבר בפיו שלום אתרעהו ידבר ויבקרבו ישים ארבו: (ח) העלאה לאפקדכם נאם יקוק אם בגוי אשר קנה לא תתנקם נפשי: **ולכן מבואר במסכת פסחים דף קיג ע"ב** שלשה הקדוש ברוך הוא שונאן, המדבר אחד בפה ואחד בלב. **וכתב החפץ חיים בשפת תמים פרק א** כמו המתעה את חבריו שיאמין בו כי הוא אוהב ורע נאמן עמו, ומתכוין בזה כדי שיבטח בו ולא ישמר ממנו ויוכל להדיח עליו רעה, גם זהו עון פלילי, והוא משנואי ה' עבור זה כמו שאחז"ל (פסחים קי"ג ב) שלשה הקדוש ברוך הוא שונאן, ואחד מהן המדבר אחד בפה ואחד בלב. גם הקדוש ברוך הוא מתנקם בו עבור מדה רעה זו, כמו שנאמר בירמיה (ט"ז) בפיו שלום את רעהו ידבר, ובקרבו ישים ארבו, ונאמר אחריו: העל אלה לא אפקד בם נאום ה' אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי.

הזהרו מן הצבועים:

ועל כך אמרו חז"ל במסכת סוטה דף כב ע"ב אמר לה ינאי מלכא לדביתה אל תתיראי מן הפרושין ולא ממי שאינן פרושין, אלא מן הצבועין שדומין לפרושין, שמעשיהן כמעשה זמרי ומבקשין שכר כפנחס.

ביאור הדברים ומעשיות המלמדות על מידה רעה זו:

וכתב הגאון רבי צבי הירש קאדיינאוור זצ"ל בספרו קב הישר פרק נב לבאר וז"ל שלמה המלך ע"ה כתב בספרו, "אל תהי צדיק הרבה ואל תרשע הרבה", וכן אמרו רז"ל במס' סוטה, "הזהרו מן הצבועים שדומים לפרושים שעושים מעשי זמרי ומבקשים שכר כפנחס". והנה לפעמים האדם יראה לעינים שאיש אשר הוא עוסק תמיד בתפלה בכוונה והולך בתפילין כל היום אתה סובר בדעתך שהוא איש ישר וכשר באשר שתמיד הוא עומד במלאכת השמים, אבל אין אתה יודע מה שהוא בלבו. ובא וראה מה שהביא במדרש פסיקתא רבתי, **"מעשה באיש** עשיר אחד שהיה לו סך עצום ורב והיה למדן מופלג וחסידי במעשיו, ולעת זקנתו היה בדעתו לילך וליסע לארץ ישראל, ובנסיעתו בדרך הגיע לעיר אחת קהלה קדושה מערי הישמעאלים, וראה אדם אחד ושמו ר' אלכסנדר שהיה רוב היום בב"ה עוסק בתפלתו ועומד בטלית ותפילין והיה סובר בדעתו שהאיש הנ"ל שעוסק בתפלתו הוא איש כשר ונאמן, והמתין האיש העשיר עד שסיים תפלתו ואמר לו בבקשה ממך באשר שאני היום מארץ נכריה והארץ היא משושבינגייס' וחיילות ומתיירא אני ליסע עם הממון שלי מחמת אחריות הדרך, קח מאתי הממון עם האוצר כלי כסף וכלי זהב תחת ידך עד בואי אליך כי בדעתי ליסע בעצמי להכין לי איזה עיר ובית לישב בארץ ישראל. והשיב לו ר' אלכסנדר טוב הדבר תן לי את ממונך עם הארגו ואני אציג המטמון שלך בתוך החדר אשר אוצרותי שמה, ואתה לך לשלום לארץ הקדושה, והבטיח לו כשיחזור לבא אליו יתן לו הפקדון במלואו, וכן עשה העשיר הנ"ל ונתן לו הארגו עם המעות וכליו כלים מכלים שונים בפקדון, והלך העשיר עם אשתו לשלום לארץ ישראל ובחר לישב בק"ק חברון. וחזר בעצמו אחר הממון ופקדון שלו, וכאשר ביקש העשיר פקדונו מהאיש ר' אלכסנדר המתפלל בתפילין וטלית אז כיחש בו האיש ואמר לא ידעתך ומעולם לא ראיתך בעיני, וחרד האיש העשיר מאד ונפל על פניו ובכה והתחנן לו והאיש אטם אזנו ממנו והעיו פניו עליו וקלל אותו ואמר שמעולם לא לקח ממנו שום פקדון. והלך האיש העשיר ממנו בפחי נפש והלך לבית הכנסת ונשא לבו אל השמים ואמר, "רבש"ע אתה אדון הכל עליך יש לי התרעומת כי סבור הייתי שהאיש ר' אלכסנדר הוא צדיק גמור באשר שראיתי אותו מעוטף בטלית ותפילין רוב היום, ועומד ומתפלל לפניך בכוונה גדולה ועכשיו אני רואה שהוא עושה הכל ברמאות ואין לבו שלם אתך, לכן אני מוסר דיני לשמים שתנקום את נקמתי ממנו כדי שידעו הכל ידך הגדולה והגבורה, אין לי שום תרעומות על שום בריה כי אם עליך". ובכה בלב נשבר ומר ומיד נגלה אליו אליהו הנביא ואמר לו, אל תירא לך אצל אשתו ואמור לה סימן שאכל זה הפסח הוא ואשתו חמץ, וגם סימן שני אמור לה בשביל בעלה שאכל גם ביום הכיפורים בהשכמה קודם שהלך לבית הכנסת, וכשהלך בעלה רבי אלכסנדר לחוץ, לשוק באיזה משא ומתן, הלך האיש העשיר לאשתו ואמר לה הסימנים הנ"ל. וסברה אשתו שבעלה צוה כן, ותיכף הלכה והחזירה לו הפקדון, והלך העשיר בשמחה ובטוב לבב לדרכו לשלום. וכשבא ר' אלכסנדר לביתו ספרה לו אשתו איך שנתן העשיר הסימנים הנ"ל והיא החזירה לו הפקדון, אז אמר ר' אלכסנדר כאשר נתפרסם הדבר שהוא רשע גמור, הלך והמיר דתו הוא ואשתו ימח שמם וזכרם". ועל כן אל יראה האדם לעינים לסמוך על האדם שהוא עושה מעשה זמרי ומבקש שכר כפנחס, אלא יראה האדם מי שהוא צדיק ועומד בצדקתו ובממון, שאינו מבקש ממון של אחרים זהו צדיק גמור. ובא וראה שהוא מרגלא בפומי' דאינשי הזהר מן הצבועין והשמר מן וצדקתך, **ושמעתי מעשה שהיה** איש זקן עשיר גדול, והיה לו רק בן יחיד בחור יפה עינים וחכם מאוד, ויהי היום ויקרבו ימי הזקן למות וקרא לבנו הבחור וצוה לו קודם מותו ואמר לו, בני הנני נוהל לך ממון רב אוצרות גדולות שיהיה לך כל טוב כל ימי חיך, ואני מצוה לך שתשמור את עצמך מן הצבועין ומן אנשים שהמה עוסקים בחסידות הרבה חוץ מטבע הבריות, כי כך מראה את עצמם שהן חסידים אבל שבע תועבות הן בלבם, והזהר מן וצדקתך ואז יהיה לך ולזרעך כל טוב כל הימים. מת האיש הזקן ואח"כ נשא הבחור בתולה יתומה ענייה אחת יפת תואר מאוד באשר שישרה בעיניו, ואחר הנשואין שמח באשתו ואשתו היתה צנועה וחסידה בעיני בעלה, וכמו ד' או חמש שנים אמר הבעל לאשתו בואי עמי לטייל ברחובות ובשווקים לראות בטוב הארץ, ואמרה לו אשתו לא אלק פן

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
יו"ר ועדת סת"ם הרבנות הראשית מ"מ הרב הראשי ראש העין והרצליה
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

עיר התורה שקרובה אליך

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 ישיבה קטנה ארצות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

אשא עיני אל אנשים אחרים או אנשים אחרים יתנו עיניהם בי ואני מכשילה אותם, אז אמר בעלה בלבו אף היא נראית כצדקת וזכר את צוואת אביו ושתק, והלך בעצמו לשוק יחידי. מה עשה האיש הנ"ל כמו חצי שנה אחר זה המעשה הלך וצוה לעשות לכל החדרים שבביתו שני מפתחות ונתן מפתח א' לכל חדר וחדר לאשתו ומפתח א' לקח לעצמו, ולא הגיד לאשתו שיש לו עוד מפתח, ויהי היום אמר הבעל לאשתו שהוא צריך לילך למרחקים לקנות סחורות ושתכין לו צדה לדרך, וכן עשתה אשתו כי היתה סבורה שבעלה יסע ממנה כדרך כל הארץ. וליום מחרתו נסע הבעל ממנה והיא סברה שהלך בעלה למרחקים. אבל הבעל עשה בערמה וכשיהיה חצי פרסה מחוץ לעיר צוה לעגלון לשוב ולילך עליו ולא שב לביתו כי אם לבית האושפיוז אשר אורחים שמה, וכאשר הגיע החשך בלילה הלך העשיר לביתו ופתח פתח ראשון בביתו, ואח"כ הלך מחדר לחדר עד שבא לחדר אשתו שהיתה ישינה, והיה ערל שוכב עמה במטה, וכשראתה האשה שבעלה הוא בחדר אמרה להערל שיקח חרב וידקור את בעלה, והוא היה מתירא והלך לו מחוץ לבית, ומרוב הצער שלו הלך ושכב בשוק וישן שם, ובאותו הלילה נגנב מהמלך של אותו העיר אוצר א'. ולקח הגנב מאתו כל האבנים טובות של המלך, והיתה צעקה גדולה בארמון המלך וצוה המלך לחפש בכל הדרכים ובבתים חיפוש אחר חיפוש, והלכו עבדי המלך בכל העיר ההיא ומצאו להאיש שוכב וישן על הרחוב. ואמרו בלבם שהוא הגנב ותפסו אותו, ונגמר דינו למיתה אחר העינויים קשים שנפסקו לו, ואח"כ כשהיו מוליכין אותו לתלותו על העץ הלך כומר אחד עמו כסדר האומות, ואותו הכומר היה חשוב וגדול אצל המלך והיה הכומר מדבר על לבו שימיר דתו, ואח"כ היו מוליכין אותו דרך אחד שהיה שם אשפה, והיו תולעים יוצאין מהאשפה על הארץ, ואמר הכומר להתליין שיסבב את האיש סביב להתולעים שלא ימית את התולעים מאחר שהתורה הזהירה "ורחמיו על כל מעשיו", אמר האיש בלבו אף הכומר מן הצבועים של וצדקתך, אמר האיש לעבדי המלך שהוא הכומר היו עושין הגניבה בחצר המלך, ומיד תפשו השומרים גם לאותו הכומר. וצוה המלך לחפש בחדר הכומר הגדול ומצאו שם כל הגניבה, ואח"כ שאל המלך את האיש מה שייכות היה לו אצל הכומר, התחיל האיש לספר להמלך מצוואת אביו ומה שאירע לו עם אשתו הזונה, ומה שאירע לו עם הכומר, ולכן היה נוקם ונוטר להכומר שהיה רוצה להיות צדיק הרבה, וצוה המלך תיכף לתפוס את אשתו הזונה ומצא שכדבריו כן הוא, וצוה המלך להשיב את האיש לביתו כבראשונה, ואשתו צוה להסיר את ראשה עם הזנאי, ואת הכומר צוה לתלותו על העץ. על כן נלמד מזה המעשה שלא יסמוך האדם במה שיראה בעיניו שהוא הולך תמים, כי אין האדם יודע מה שהוא בלבו. הכלל הזה נקוט בידך מי שאינו רוצה להיות בממון של חבריו, ומכל שכן שאין רוצה בממון של גזל או ממון של גניבה, ומשאו ומתנו הוא באמונה, הוא איש צדיק וישר בודאי. אבל כשהאדם רואה את חבריו נושק התפילין ומתפלל ואינו עוסק במשא ומתן באמונה צריך להרחיק ממנו בכל מיני הרחקות כי עיקר היראה והצדקות הוא בממון, וכל אדם שהוא עומד בצדקתו על ממון זה הוא צדיק גמור, ועליו נאמר, "יגיע כפיד כי תאכל (ביושר) אשריד בעולם הזה וטוב לך בעולם הבא" אמן:

מעשים עם הבבא סאלי זצ"ל מספר הסבא קדישא הבבא סאלי עד הקפיד בדבר זה:
דע לפני מי אתה עומד:

ומעשה היה בשנת התשכ"ז בחוה"מ סוכות ישבנו עם רבינו באחת הסוכות למעלה ממנין אנשים הגיע זמן תפילת מנחה ואחד מן הנוכחים שחפץ היה להראות את עצמו שהוא חסידא קדישא וליצור רושם של גברא רבא ביקש מרבינו רשות להיות שליח ציבור ורבינו נענה לבקשתו. מהתחלת התפילה החל להתנועע ולדקדק יתר על המדה בהטעימו ובהדגישו כל מלה שיוצאת מפיו ובפרט בתפילת לחש החל לנוע כלולב מוליד ומביא ומעלה ומוריד כשביקש לומר חזרת הש"ץ ביקש רבינו ממנו לתת לאדם אחר לומר את החזרה עם סיום התפילה ולאחר שהתפזרו המתפללים שאל הנ"ל את רבינו מדוע כבודו לא הניח לי לסיים את התפילה כשליח ציבור ענה לו רבינו יש לך יותר מידי תנועות דע לך כשאתה עומד בתפילה אתה עומד בפני ה' ב"ה ואך ורק אתו לא אתי ולא עם שום נברא זכור ואל תשכח דע לפני מי אתה עומד לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה וברוך שמו ומהיום והלאה אל תנסה ליצור רושם על בני אדם כי בוחן לבות וכליות ה'.

מי יאכילנו בשר במדבר יא יח:

שוב מעשה באברך שהיה מבאי ביתו של רבינו רצה אותו אברך שאדמו"ר יכבדו יותר משאר הבאים לבית והחליט להפגין את חסידותו בפני אדמו"ר באחת ההילולות שערך רבינו בתוך חוג מצומצם של המקורבים השתתף גם אותו אברך כאשר הביאו את מנת הבשר לשולחן לחש אותו אברך לחתן רבינו אמר לאדמו"ר כי אני לא אוכל בשר וכפל את דבריו פעמיים שלש ראה רבינו את אותו אברך מתלחש ושאל מה הוא לוחש שם נמנעו המסובים לומר לאדמו"ר את דברי אותו אברך. גזר רבינו על אותו אברך אמור מה היית לוחש אינני אוכל בשר ענה האברך מדוע שאלו אדמו"ר חושש אני לכשרות השחיטה והבדיקה ענה בקול רועד ובגמגום. העמידו רבינו על עומדו ואמר לו גדולים ממך בתורה וביראה מסובים בשולחן ואינם חוששים ואתה חושש לכשרות אתמהא ולכן אתה תאכל כעת בעמידה את כל הבשר המובא לשולחן אותה אכילה הספיקה לאברך למשך כל ימי חייו.

לכבוד עצמו הוא דורש:

ראש ישיבה גדולה היה מבקר תכופות אצל רבינו עם קבוצה מתלמידיו בכל ביקור היה בא עם קבוצה אחרת ומכבד את האדמו"ר בכל גינוני הכבוד האפשריים מנשק את ידיו עשרות פעמים מפזר שבחים על גבי שבחים ומתרפס בפני אדמו"ר כעבד בפני רבו ורבינו סובל הכל בדומיה. אמר אדמו"ר לאחד ממקורביו החושב אתה כי הוא באמת מתכוין לכבסני כונתו היא להראות לתלמידיו כיצד יכבדו אותו וכל גינוני הכבוד שהוא חולק לי אינם אלא לכבוד עצמו. בבוא אותו ראש ישיבה בפעם אחרת לפני אדמו"ר אמר לו אדמו"ר בעינינות לא כדאי לבטל תלמוד תורה כדי לבקרני מוטב שתשבו ותלמדו ותהגו בתורה מאשר לבטל זמן על נסיעות וכלשון רבינו ישיבה כמשמעה לשבת ולא להסתובב.

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
יו"ר ועדת סת"ם הרבנות הראשית מ"מ הרב הראשי ראש העין והרצליה
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

עיר התורה שקרובה אליך

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עת ללמוד:

אחד מבני הישיבה הצעירים ששהה בבית רבינו בבין הזמנים והיה מסתובב ומתבטל הוזמן לסעוד עם רבינו ועוד אורחים
 הסעודה התארכה וכחם על הזמן הוציא מהארון גמרא והחל ללמוד הפטיר רבינו לא מצא זמן אחר ללמוד אלא רק עתה
 זמן תורה לחוד וזמן אכילה לחוד. ולאחר מכן דבר רבינו עמו למעלה מחצי שעה על עוון ביטול תורה ועל עצת היצר ופיתוייו
 ללמוד רק בפני אנשים ובפני גדולים.

הוי חכמים בעיניהם ישעיה ה כא:

וכשראה רבינו אנשים גדולים בתורה שנתפשו ביצר הגאווה ומחזיקים עצמם כחכמים גדולים מאד קנה את הספר רוחות
 מספרות של הרה"ג ר' יאודה פתייה זצוק"ל המדבר בעונשים הקשים שמקבלים הנשמות והרוחות וכתובים שם מעשיות
 ועובשים קשים מנשוא המבהילים הרעיון אשר סיפרו לו הרוחות שלח להם את הספרים הנ"ל במתנה כדי שיקראו בספר
 וכלשונו שיבינו מה הולך בעולם ולא יחשבו שהעולם הפקר והם חכמים גדולים.

מוסר השכל:

עלה בידנו ללמוד עד כמה חשוב שאדם יבחן את עצמו שאינו מרמה את הבריות במעשיו כאשר עושה הצגה חיצונית כמעשה
 עשוי להראות עצמו שמדקדק בחומרות דק מן הדק ומאידך מסוגל לרמוס ולפגוע בחברו ואינו נזהר בנזקי ממון של אחרים
 מאחר ולא יתכן אדם שבאמת ירא שמים מקפיד בדברים הקטנים דרבנן או מנהג טוב ומזלזל באיסורים דאורייתא זו
 הוכחה ברורה שהוא מהצבועים אשר מאוס ושנוא על השם יותר מהרשעים בהיותו נוהג מנהג החזיר להטעות את הבריות
 במעשיו, כאשר לאחרונה נתגלה לצערנו באחד הישיבות החשובות כיצד הצדיק של הישיבה אינו מניח תפילין לאחר שעקבו
 ועשו סימנים ברורים, הרי לך שגם אדם שמראה במעשיו צדקות עד שמטעה את חבריו שהוא הצדיק של הישיבה ומסוגל
 לא להניח תפילין באופן קבוע ולהיכלל בהגדרת חז"ל בכלל פושעי ישראל רח"ל, ולזאת חובת האדם להקפיד על העיקר
 ויהיה הולך ומוסיף אך לא יזלזל בעיקר ויהדר בחומרות מאחר והיא ממידת הצבועים, יעזור השי"ת שנוכח להיות כינים
 בעצמנו ויהיה תוכנו כברנו ופינו וליבנו יהיו שוים ובזה נהיה אהובים למעלה ונחמדים למטה ונתברך בכל הברכות שבתורה
 ואמן ואמן.

החותם בברכת שבת שלום ומבורך

בידידות ואהבה
מרדכי מלכא